

UMHVERFISSTOFNUN

Greinargerð vegna athugasemda á auglýsingatíma vegna starfsleyfistillögu fyrir Arnarlax hf.

-Viðbrögð Umhverfisstofnunar

Umhverfisstofnun auglýsti tillögu að starfsleyfi fyrir Arnarlax hf. á tímabilinu 11. nóvember 2015 til 4. janúar 2016. Frestur til að senda inn umsagnir var framlengdur að beiðni nokkurra aðila. Fresturinn var því framlengdur til 18. janúar 2016.

Umsagnir sem bárust og viðbrögð Umhverfisstofnunar

Stofnuninni bárust athugasemdir við starfsleyfistillöguna á auglýsingatíma frá eftirfarandi aðilum: Ara Wendel, Fjarðalaxi, Landsambandi fiskeldisstöðva, Landsambandi veiðifélaga, NASF, Skipulagsstofnun, Óttari Yngvasyni og Veiðifélagi Laxár á Ásum.

Nokkur atriði komu ítrekað fram í umsögnum. Í fyrsta lagi var í umsögnum gagnrýnt hlutfall lífmassa og framleiðslumagns sem talið var of hátt. Í öðru lagi komu fram athugasemdir sem vörðuðu umhverfisáhrif eldisins á lífríkið í firðinum og ábyrgð stjórnvalda þar. Í þriðja lagi voru gerðar athugasemdir við umhverfismælingar þ.e að hún sé á ábyrgð fyrirtækisins. Einnig voru gerðar athugasemdir við fjarlægðir milli eldissvæða og í nærliggjandi laxveiðiár.

Hér á eftir fylgir stuttur útdráttur úr umsögnum og viðbrögðum Umhverfisstofnunar við þeim:

- Umsögn barst frá Skipulagsstofnun en þar er bent á að stofnunin hafi fengið ábendingar varðandi framsetningu á hámarkslífmassa fyrirhugaðs eldis í matskýrslu Arnarlax ehf. Í matskýrslunni kemur fram að árlega þurfi tæplega 15.000 tonna lífmassa til að framleiða 10.000 tonn af sláturfiski. Bent er á að almennt verði tvær kynslóðir í eldi á sama tíma (tvö eldissvæði) nema á tímabilinu maí til ágúst þegar lokið er við slátrun á einu eldissvæði á sama tíma og seiði eru sett út á öðru. Í ljósi þess sé hámarkslífmassinn ætíð í lok árs, sem samanstandi af tveimur árgöngum en ekki þremur. Bent er á að í töflu 5.6 og á mynd 5.5 í matskýrslunni sé hinsvegar hámarkslífmassi þriggja eldissvæða lagður saman, þó hann myndist á mismunandi tímum ársins, sem samanlagt gefi 15.000 tonn. Bent er á að hið rétta sé að lífmassi verði í hámarki í lok hvers árs þegar tvö eldissvæði séu í notkun, sem samtals gefi tæp 10.000 tonn að hámarki, þ.e að hlutfall framleiðslu af hámarkslífmassa verði um það bil 1:1. Undir þessi atriði taka bæði Landsamband fiskeldisstöðva og Fjarðalax hf. sem benda á að samkvæmt reynslu á eldi á Vestfjörðum þá sé eðlilegt að notast við hlutfallsstuðulinn 1:1.

- Einnig bendir Skipulagsstofnun á að við meðferð málsins vegna mats á umhverfisáhrifum hafi komið fram að endurnýjun sjávar og þar með súrefnis í botnlagi Arnarfjarðar er takmörkuð og í nóvember geti súrefnisstyrkur í dýpsta hluta fjarðarins orðið það lágur að botndýralífi sé hættu búin. Fram kom að Hafrannsóknarstofnun leggur áherslu á að fylgst verði stöðugt með súrefnisstyrk og botndýralífi og því þyrfti að fylgjast vel með og gera mælingar á súrefnisstyrk í botnlagi. Þá er bent á að fyrirtækið ætti að byggja vöktun sína á staðlinum ISO 12878.
 - Umhverfisstofnun tekur þessi atriði til greina og gerir breytingu á auglýstri starfsleyfistillögu og vöktunaráætlun til samræmis við þessar athugasemdir. Gerð hefur verið breyting á grein 1.1 og 1.2 þar sem notast er við 1:1 hlutfall framleiðslumagns og lífmassa í eldi. Starfsleyfið gildir því fyrir 10.000 t framleiðslu/lífmassa á ársgrundvelli. Í grein 1.6 er bætt við málsgrein sem segir til að endurskoða megi leyfið ef burðarþol fjarðarins er metið of lítið fyrir rekstur stöðvarinnar. Einnig er gerð krafa um súrefnismælingar í vöktunaráætlun stöðvarinnar.
- Umsögn barst frá Landsambandi fiskeldisstöðva (LF) en þar var einnig bent á hlutfall framleidds magns og lífmassa. Umsögnin er af sama meiði og sú frá Skipulagsstofnun og bent er á reynslu af eldi á Vestfjörðum er varðar þennan stuðul.
 - Umhverfisstofnun hefur brugðist við þessu atriði, sjá svar við umsögn Skipulagsstofnunar hér að ofan.
- Umsögn barst frá Fjarðalaxi hf. Þar sem bent var á hlutfall framleidds magns og lífmassa. Umsögnin er sambærileg við þær sem bárust frá Skipulagsstofnun og LF.
 - Umhverfisstofnun hefur brugðist við þessu atriði, sjá svar við umsögn Skipulagsstofnunar hér að ofan.
- Umsögn barst frá Óttari Yngvasyni fyrir hönd Veiðifélags Haffjarðarár. Í umsögninni er vísað til 2. mgr. 75. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd en þar kemur fram að hlutverk Umhverfisstofnunar sé að hafa eftirlit með því að náttúru landsins sé ekki spillt með athöfnum, framkvæmdum eða rekstri. Þar er einnig vísað til 2. gr. laga nr. 60/2013 b og c liði sem fjalla um verndun vistgerða og varðveislu tegunda ásamt 2. mgr. 1. gr. laga nr. 71/2008 um fiskeldi um að sem minnst röskun verði á vistkerfi villtra fiskistofna og nýtingu þeirra. Í umsögninni er einnig vísað í skyldur stjórnvalda samkvæmt 73. gr. EES-samningsins og tilskipun 2011/92/ESB um umhverfismál þar sem fjallað er um verndun umhverfisins og nýtingu náttúruauðlinda af varúð og skynsemi. Einnig er bent á skyldur stjórnvalda til að uppfylla alþjóðasamninga og er þar sérstaklega minnst á Árósasaminginn og Bernarsamninginn. Í umsögninni er bent á að eingöngu er til bráðabirgðamat fyrir burðarþol í firðinum og samkvæmt LENKA mati þá sé burðarþolið mun lægra en bráðabirgðamat Hafrannsóknastofnunar. Í umsögninni er einnig bent á að mikil mengun hljótist af eldi í firðinum sem hafi gríðarleg áhrif á lífríkið ásamt mikilli hættu á erfðamengun í villta laxastofna á svæðinu. Einnig er gerð athugasemd við að fyrirtækið uppfylli ekki skyldur um skil á gögnum um reksturinn og hafi fengið áminningu. Þá er bent á einstök atriði í starfsleyfinu:
 - Heimild til að færa reksturinn til nýs aðila án útgáfu nýs leyfis (1.1)

- Yfirfærsla á ábyrgð komi til yfirfærslu á rekstrinum (1.2)
 - Staðsetning óleyfileg vegna fjarlægðarmarka (1.3)
 - Upplýsingaskylda vegna slyasleppinga og óhappa (1.8)
 - Rekstraraðila verði gert að taka ábyrgðartryggingu (1.9)
 - Eftirlit á höndum leyfishafa (4 og 5)
-
- Umhverfisstofnun telur rétt að benda á að varúðarregla sem vísað er til í 9. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd, gildir í þeim tilvikum þegar tekin er ákvörðun á grundvelli þeirra laga. Ákvarðanir um útgáfu starfsleyfa fyrir mengandi starfsemi er tekin á grundvelli laga nr. 7/1999 um hollustuhætti og mengunarvarnir og reglugerð nr. 785/1999 um mengandi starfsemi. Umhverfisstofnun bendir á að þegar um er að ræða annars konar ákvarðanir en þær sem byggja á náttúruverndarlögum þá gildir samt sem áður varúðarregla sem óskráð meginregla. Hafa þannig verði gerðar ýmsar varúðarráðstafanir í löggjöf sem varða fiskeldi. Umhverfisstofnun bendir einnig á að með auglýsingu nr. 460/2004 um friðunarsvæði þar sem eldi laxfiska í sjókvíum er óheimil hafi stjórnvöld mótað ákveðna stefnu er varðar verndun villtra fiskistofna við Ísland. Samkvæmt lögum um fiskeldi nr. 71/2008 gefur Matvælastofnun út rekstrarleyfi til fiskeldis. Þar kemur fram að Matvælastofnun geti áður en leyfi er veitt aflað umsagna Fiskistofnu, Veiðimálastofnunar, Hafrannsóknastofnunar og viðkomandi sveitarstjórnar eftir því sem við á um hvort náttúrulegar aðstæður á fyrirhuguðu starfssvæði fiskeldisstöðvar eða fyrirhugaðar eldistegundir, eldistofnar eða eldisaðferðir gefi tilefni til neikvæðra vistfræði- eða erfðafræðiahrifa sem leitt getur af leyfisskyldri starfsemi. Í rekstrarleyfi skulu vera ákvæði um varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir að fiskur sleppi vegna eldis eða flutnings á fiski, og ákvæði um áætlun um aðgerðir til að endurheimta fisk sem sleppur. Í 14. gr. reglugerðar nr. 1170/2015 um fiskeldi kemur einnig fram að jafnframt skal í rekstrarleyfi fyrir laxeldi í sjókvíaeldi kveðið á um skyldu til notkunar erfðavísa þannig að unnt sé að rekja uppruna eldislaxa til ákveðinna sjókvíaeldisstöðva. Einnig skal í rekstrarleyfi kveða á um skyldu til utanáliggjandi merkingar á eldislaxi í sjókvíaeldi samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar. Umhverfisstofnun bendir á að um þennan þátt var fjallað í mati á umhverfisáhrifum vegna framkvæmdarinnar. Þar kom fram að í Selárdalsá er að finna náttúrulegan laxastofn en í öðrum ám ekki, þó þar veiðist lax að einhverju leyti. Í álitni Skipulagsstofnunar kemur fram að ef eldisfiskur, sem er kynþroska, sleppur úr eldi Arnarlax sé hættu á að hann freisti uppgöngu í nærliggjandi ár, þar með mögulega Selárdalsá. Selárdalur er í mynni Arnarfjarðar og flestar aðrar ár í firðinum í styttri fjarlægð frá eldisvæðum en Selárdalsá. Skipulagsstofnun telur í álitni sínu að líklega sé minni hættu en meiri á því að strokulax úr eldi leiti í umtalsverðum mæli í Selárdalsá umfram aðrar ár í Arnarfirði. Því telur Skipulagsstofnun að áhrif á laxastofn í Selárdalsá geti orðið nokkuð neikvæð. Skipulagsstofnun telur því að við leyfisveitingu þurfi að setja þau skilyrði að eldisbúnaður Arnalax uppfylli sambærilegar kröfur og settar eru í staðlinum NS 9415:2009. Það er á forræði Matvælastofnunar að setja slíkar kröfur í rekstrarleyfi fyrir fiskeldi.

- Samkvæmt 8. gr. laga um fiskeldi nr. 71/2008 þá er burðarþol unnið af Hafrannsóknarstofnun eða öðrum aðila sem ráðuneytið samþykkir að fenginni bindandi umsögn Hafrannsóknastofnunar og skal burðarþol fylgja umsókn um rekstrarleyfi. Umhverfisstofnun bendir á að burðarþolsmatið hefur verið notað í mati á umhverfisáhrifum og er einnig til grundvallar álit Skipulagsstofnunar. Í álit Skipulagsstofnunar kemur fram að lífrænn úrgangur frá fyrirhuguðu eldi muni safnast upp á botni undir sjókvíum og næsta nágrenni þeirra og því verði áhrif á ástand sjávar talsvert neikvæð á súrefnisinnihald við botn á takmörkuðu svæði undir eldiskvíum og neikvæð á innihald uppleystra næringarefna sjávar á stærra svæði út frá eldiskvíum. Því verði neikvæð áhrif á botndýralíf talsvert neikvæð á takmörkuðu svæði nærri eldisstað, en fjær verði áhrifin nokkuð neikvæð til óveruleg. Eldið sé ekki líklegt til að fara yfir burðargetu Arnarfjarðar sem er metið 20.000 tonn. Umhverfisstofnun bendir einnig á að í greinum 4.2 og 5.1 í starfsleyfinu er ákvæði þar sem gerð er krafa um umhverfisvöktun á botni vegna uppsöfnunar mengandi efna og nánar útfært í vöktunaráætlun stöðvarinnar.
- Þann 2. september 2013 skipaði sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra nefnd til að fjalla um leyfisveitingar og eftirlit í fiskeldi. Í skýrslu nefndarinnar sem kom út í júní 2014 komu fram ýmsar tillögur m.a. þær að skipaður verði starfshópur með fulltrúum Matvælastofnunar og Umhverfisstofnunar auk fulltrúum ráðuneytanna til að vinna að framgangi eftirlits með uppsöfnun úrgangs undir og við eldiskvíar. Starfshópnum er m.a. ætlað það að undirbúa að tekinn verði upp ISO staðallinn 12878 og viðmiðanir skilgreindar fyrir heimilað lífrænt álag undir og við eldiskvíar og jafnframt viðbrögð við frávikum. Umhverfisstofnun hefur skrifað og sent umhverfis- og auðlindaráðuneyti bréf dags. 9. desember 2014 þar sem vakin er athygli ráðuneytisins á þessu og jafnframt óskað eftir upplýsingum um það hvort skipa eigi starfshóp um innleiðingu umhverfisstaðalsins ISO 12878. Ennfremur hefur stofnunin lagt áherslu á að vinnu við innleiðingu vatnatilskipunar ESB verði haldið áfram þannig að treysta megi grunn álagsgreininga m.a. við fiskeldiseftirlit og meta þörf á aðgerðum en til þess að hægt sé að vinna viðmið um lífrænt álag þá þarf umrædd álagsgreining að liggja fyrir. Í greinargerð Umhverfisstofnunar um stöðu stjórnar vatnamála til vatnaráðs kemur fram að þann 1. janúar 2018 eigi fyrsta vatnaáætlun og fyrsta aðgerðaáætlun að vera tilbúin. Til þess að hægt sé að beita ISO staðlinum 12877 er nauðsynlegt að lokið verði við að setja viðmið um lífrænt álag í samræmi við framkvæmd laga nr. 36/2011 um stjórn vatnamála.
- Umhverfisstofnun vinnur leyfisveitingu eins og áður segir í samræmi við lög nr. 7/1998 og reglugerð nr. 785/1999 en þar er kveðið á um heimildir til að færa reksturinn yfir á aðra aðila. Samkvæmt þeim heimildum þá færast allar ábyrgðir sem fram koma í starfsleyfi yfir á nýja aðilann. Rekstraraðilar geta sótt um slíka færslu til Umhverfisstofnunar sem tekur ákvörðun um færsluna en rekstraraðili getur ekki framselt sjálfur starfleyfi sitt.
- Umhverfisstofnun bendir á að fjarlægðamörkin 5 km eru skilgreind sem lágmarks fjarlægð milli ótengdra aðila sbr. 4. gr. reglugerðar 1170/2015 um fiskeldi og skal miðað við útmörk hvers eldissvæðis sem rekstarleyfishafa hefur verið úthlutað (reglugerð 401/2012 hefur verið felld niður). Jafnframt er það Matvælastofnun sem getur beitt ákvæðinu en samkvæmt greininni getur Matvælastofnun að höfðu samráði við

Hafrannsóknastofnun og að fenginni umsögn sveitarstjórnar heimilað styttri eða lengri fjarlægðir milli eldisstöðva.

- Upplýsingaskylda vegna slysasleppinga og óhappa á sem tengjast slysasleppingum heyrir ekki undir starfsleyfi Umhverfisstofnunar heldur rekstrarleyfi Matvælastofnunar og tilkynningar til Fiskistofu. Í reglugerð um fiskeldi kemur eftirfarandi fram:
 - 3. mgr. 30. gr. „Hafi rekstrarleyfishafi vitneskju eða ætti að hafa vitneskju um frávík á búnaði eða þjónustu sem gætu leitt til slysasleppinga skal hann tafarlaust setja í gang eigin verkferla til að koma í veg fyrir eða draga úr slysasleppingum. Tilkynna skal um frávík til Matvælastofnunar og til framleiðanda eða þjónustuaðila.“
 - Almennt á við um slysasleppingar eða óhöpp sem geta leitt til slysasleppinga 37. gr. reglugerðarinnar: „Rekstrarleyfishafi, sem missir fisk úr fiskeldisstöð skal án tafar tilkynna slíkan atburð til Fiskistofu.....“
- Hvað varðar ábyrgðartryggingu þá bendir Umhverfisstofnun á að það atriði heyrir undir útgáfu rekstrarleyfis Matvælastofnunar. Samkvæmt 14. gr. laga 71/2008 um fiskeldi þarf öllum nýjum rekstrarleyfum vegna sjókvíaeldis að fylgja ábyrgðartrygging:
 - „Fyrir útgáfu rekstrarleyfis til sjókvíaeldis skal umsækjandi leggja fram sönnun þess að hann hafi keypt ábyrgðartryggingu hjá vátryggingafélagi. Ábyrgðartrygging takmarkast við að greiða þann kostnað sem til fellur við að fjarlægja búnað sjókvíaeldisstöðvar sem hætt hefur starfsemi, viðgerð á búnaði, hreinsun eldissvæðis og nauðsynlegar ráðstafanir vegna sjúkdómahættu, sbr. 21. gr. b. Ábyrgðartrygging skal gilda út gildistíma rekstrarleyfis og í tvö ár að gildistíma loknum.“
- Fyrirtækið hefur fengið eina áminningu vegna skila á útstreymisbókhaldi og hefur fyrirtækið brugðist við henni með því að standa skil á þeim upplýsingum sem þeim ber til Umhverfisstofnunar. Vegna annarra athugasemda er bent á svar við umsögn frá Óttari Yngvasyni.

Umsögn barst frá Landsambandi veiðifélaga (LV) þar sem leyfisveitingunni er mótmælt og bent á að eldið stofni villtum laxfiskum í stórfellda hættu og þá sér í lagi laxastofni í Selárdalsá. Bent er á að slíkt komi fram í áliti frá Skipulagsstofnun. LV bendir á að hvergi er fjallað um hvert sé ásættanleg hlutfall fiska sem sleppa en bent er á skráningar erlendis þar sem fjórfalt til fimmfalt fleiri fiskar sleppi en tilkynnt er um. Þá er einnig bent á mikla hættu á erfðamengun vegna slysasleppinga ásamt sjúkdómum sem fylgja slíku eldi. LV leggur fram þá kröfu að í starfsleyfi sé sett skilyrði um að eingöngu sé leyft að ala geldstofn í sjókvíaeldi. Líkt og í umsögn frá Óttari Yngvasyni er vísað í náttúruverndarlögin og varúðarregluna. LV leggst eindregið gegn útgáfu leyfisins.

- Umhverfisstofnun hefur ekki heimild til að gera kröfu á fiskeldisfyrirtæki að þau notist eingöngu við geldfisk. Mikilvægt er þó að mati stofnunarinnar að móta frekar stefnu í fiskeldismálum þar sem komið væri inn á notkun geldfisks þegar ala á norskan eldislax í sjókvíum.
- Umsögn barst frá Veiðifélagi Laxár á Ásum (VLÁ) þar sem fjallað var um þrjú atriði er snúa að leyfisveitingunni. Gerð er athugasemd við fjarlægð milli sjókvíaeldisstöðva en samkvæmt umsögninni þá uppfyllir fyrirtækið ekki lágmarks fjarlægð milli sjókvíaeldisstöðva samkvæmt 3. gr reglugerðar 401/2012 um fiskeldi sem kveður á 5 km milli eldissvæða.

- Umhverfisstofnun vísar í svar sitt hér að ofan við umsögn frá Óttari Yngvasyni.
- Gerð er athugasemd við að lögbundin skilyrði samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 71/2008 er varðar burðarþol séu ekki uppfyllt þar sem bráðabirgðamat fyrir Arnarfjörð liggur eingöngu fyrir.
 - Sjá svar við umsögn frá Óttari Yngvasyni
- Gerðar eru athugasemdir við eldi almennt þar sem bent er á að slíkt valdi umhverfistjóni ásamt hættu á erfðamengun við villta stofna laxfiska. Samhljómur er við þær athugasemdir er koma fram í umsögn Óttars Yngvasonar og LV.
 - Umhverfisstofnun bendir á svar hér að ofan við áðurkomnum athugasemdum.

Umsögn barst frá North Atlantic Salmon Fund (NASF) þar sem útgáfu starfsleyfisins er harðlega mótmælt. Líkt og í umsögnum frá Óttari Yngvasyni, LV og VLÁ er vísað í greinar í náttúruverndalögnum (sjá umsögn Óttars Yngvasonar) er varða áhrif á náttúru og umhverfi. Í umsögninni er bent á hættu á erfðamengun ásamt annari mengun sem hlíst af slíku eldi. Þá er bent á hættu vegna sjúkdóma og laxalúsar sem geti haft mjög slæm áhrif á stofna villtra laxfiska. Ákvæði er snýr að framsali leyfisins er einnig mótmælt og bent á að fyrirtækið hafi ekki staðið við skilyrði starfsleyfis sem þegar er í gildi.

- Sjá svar við umsögn frá Óttari Yngvasyni

Umsögn barst frá Ara Wendel fyrir hönd landeigenda í Arnarfirði. Í umsögninni er bent á fjögur atriði:

- Gerð er athugasemd við fjarlægð milli sjókvíaeldisstöðva en samkvæmt umsögninni þá uppfyllir fyrirtækið ekki lágmarks fjarlægð milli sjókvíaeldisstöðva samkvæmt 3.gr reglugerðar 401/2012 um fiskeldi sem kveður á 5 km milli eldissvæða.
 - Sjá svar við umsögn frá Óttari Yngvasyni
- Gerð er athugasemd við hættu vegna laxalúsar líkt og kemur fram í álitum frá Skipulagsstofnun er varðar vöktun á lúsinni og viðbragðsáætlun í samræmi við smítalag. Bent er á að engin töluleg viðmið séu sett er varað laxalúsina og að hún geti haft veruleg og neikvæð áhrif á villta laxfiska í firðinum. Leyfi verði ekki gefið út nema með tölulegum viðmiðunarmörkum ásamt ítarlegum vöktunar- og viðbragðsáætlunum.
 - Leyfisveiting er háð þeim skilyrðum er fram koma í lögum 71/2008 um fiskeldi, en ekkert þar segir til um viðmiðunarmörk. Lágur sjávarhiti í firðinum ætti að draga úr smítalagi vegna laxalúsar og þar með minnka líkur á neikvæðum áhrifum eldisins á náttúrulega stofna laxfiska í Arnarfirði samkvæmt álitum Skipulagsstofnunar. Eldið er árgangaskipt sem á að draga úr hættu á smítalagi og með markvissri vöktun er hægt að fylgjast með og bregðast við slíkri hættu. MAST sér um eftirlit með laxalús og getur sett viðmið í rekstrarleyfi til að bregðast við slíkri hættu.
- Bent er á að samkvæmt álitum Skipulagsstofnunar eigi að stýra hvíld eldissvæða eftir raunástandi eldissvæða en ekki kemur fram hver slík viðmið eru. Samkvæmt leyfinu ber rekstraraðili sjálfur ábyrgð á mælingum er lúta að dýralífi ásamt súrefnismælingum og eru sett spurningarmerki við þá framkvæmd. Einnig er farið fram á að leyfið verði ekki gefið út þar sem ekki liggur fyrir fullnaðar burðarþolsmat og engin viðmið séu gefin vegna súrefninsstyrk og annara mengunarþátta er varða eldið. Eftirlit verði á höndum óháðs eftirlitsaðila.

- Umhverfisstofnun bendir á að samkvæmt lögum þá er eftirlit með fiskeldi á höndum Matvælastofnunar og Umhverfisstofnunar sem eru óháðir aðilar. Umhverfisstofnun þarf að samþykkja þá aðila sem framkvæma þær rannsóknir sem um ræðir. Mælingar og vöktun umhverfisþátta eru unnar af Náttúrustofu Vestfjarða. Í álit Skipulagsstofnunar koma fram upplýsingar um hver hættumörk eru er varða súrefnisstyrk (3 ml/l) og verður miðað við þau mörk í umhverfsvöktun sem fram fer á vegum Náttúrustofu Vestfjarða undir eftirliti eftirlitsaðila. Umhverfisstofnun mun miða við þessi mörk við vinnslu vöktunaráætlunar sem er háð samþykki stofnunarinnar.
- Gerð er athugasemd við þá mengun sem eldið komi til með að valda bæði sjónræna og einnig vegna saur- og fódurleifa á nærliggjandi strandir. Í því samhengi er bent á að samkvæmt Nýtingaráætlun Arnarfjarðar er strandsvæði Ketildala skilgreint sem útivistarsvæði og því gangi eldið þvert á þá áætlun. Farið er fram á að útgáfu leyfisins verði frestað þar til ítarlegt mat á mögulegri strand- og sjónmengun vegna eldisins liggur fyrir.
 - Í álit Skipulagsstofnunar er fjallað um þá þætti er snúa að mengun hafs og stranda. Ekki er talin hætta á að strandir í nágrenninu verði fyrir mengun þar sem megnið af saur og fódurleifum sökkvi til botns. Neikvæð mengun vegna eldisins verða að mati Skipulagsstofnunar á takmörkuðu svæði nærri eldisstað vegna uppsöfnunar lífræns úrgangs á botni. Dregið er verulega úr slíkum áhrifum með hvíld eldisvæða. Einnig er bent á að verið er að vinna löggjöf um skipulag haf- og strandssvæða sem marka á nánari stefnu um sæmræmingu ólíkrar nýtingar á þeim svæðum.
- Þá er bent á að hlutverk Umhverfisstofnunar sé að stuðla að velferð almennings með því að beita sér fyrir heilnæmu umhverfi, öruggum neysluvörum og verndun og sjálfbærri nýtingu náttúruauðlinda.
 - Umhverfisstofnun vinnur innan þess ramma sem stofnuninni er settur í lögum og reglugerðum. Í starfsleyfi og í vöktunaráætlun er tekið á þeim þáttum sem fram komu í mati á umhverfisáhrifum og kröfur settar á fyrirtækið bæði hvað varðar heildarlífsmassa og hvíld svæða þannig að þau nái að hreinsa sig og neikvæð áhrif af eldinu nái að ganga til baka. Unnið hefur verið burðarþolsmat í Arnarfirði af Hafrannsóknarstofnun sem segir að óhætt sé að leyfa allt að 20.000 tonna eldi í firðinum á ári, með þeim hætti að heildarlífsmassi á hverjum tíma verði aldrei meiri en 20.000 tonn. Með útgáfu starfsleyfis fyrir Arnarlax þar sem hámarkslífsmassi er bundinn við 10.000 tonn þá er framleiðsla í firðinum ennþá undir burðarþolsmati Hafrannsóknarstofnunar. Vöktun á umhverfisáhrifum starfseminnar mun svo nýtast Hafrannsóknarstofnun við endurskoðun burðarþolsmatsins og er ákvæði um það í starfsleyfi Arnarlax að ef forsendur burðarþolsmatsins breytast þá sé hægt að grípa til aðgerða hvað varðar hámarkslífsmassa í firðinum.

